

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

ULKOVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

1999

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä kesäkuuta 1999

N:o 70—73

SISÄLLYS

N:o		Sivu
70	Laki rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä	907
71	Asetus rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain soveltamisesta ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa	909
72	Laki yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä	922
73	Asetus yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain soveltamisesta ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa	923

N:o 70

(Suomen säädöskokoelman n:o 748/1999)

Laki

rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Annettu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 69 §:n 1 momentissa määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §

Yleissopimuksen voimaan saattaminen

Brysselissä 27 päivänä syyskuuta 1996 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehdyn rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Asetuksenantovaltuus

Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

3 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

HE 187/1998
LaVM 18/1998
EV 207/1998

Asetuksella voidaan säätää, että tätä lakia sovelletaan ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa Suomen ja yleissopimuksen 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun julistuksen antaneen jäsenvaltion välillä.

Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 71

(Suomen säädöskokoelman n:o 749/1999)

Asetus**rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain soveltamisesta ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa**

Annettu Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1999

Oikeusministerin esittelystä säädetään:

1 §

Rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annettua lakia (748/1999) sovelletaan ennen Brysselissä 27 päivänä syyskuuta 1996 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehdyn rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen, jonka eräät määräykset on hyväksytty mainitulla 12 päivänä helmikuuta 1999 annetulla lailla ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt niin ikään 12 päivänä helmikuuta 1999 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin huostaan 7 päivänä huhtikuuta 1999, kansainvälistä voimaantuloa Suomen ja sellaisen valtion välillä, joka on antanut yleissopimuksen 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun julistuksen, 7 päivästä heinäkuuta 1999 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Suomi on antanut seuraavat yleissopimusta koskevat julistukset:

- 1) Yleissopimuksen 7 artiklan 2 kohta
Suomi suostuu kansalaistensa luovuttamiseen seuraavilla edellytyksillä:
Suomen kansalainen voidaan oikeusminis-

terion harkinnan mukaan luovuttaa Euroopan unionin jäsenvaltioon oikeudenkäyntiä varten rikoksesta, josta Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä Suomen lain mukaan säädetty ankarin rangaistus on vähintään neljä vuotta vankeutta.

Luovuttamispyynnön esittänyt jäsenvaltio sitoutuu välittömästi tuomion tultua lainvoimaiseksi palauttamaan luovutetun Suomen kansalaisen Suomeen mahdollista vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten, jos tuomittu on antanut suostumuksensa rangaistuksen täytäntöönpanoon Suomessa.

Suomen kansalaista ei luovuteta poliittisesta rikoksesta eikä rikoksesta, joka on tehty Suomessa tai suomalaisessa laivassa sen ollessa aavalla merellä taikka suomalaisessa ilma-aluksessa.

Suomen kansalaista ei aseteta syytteeseen tai rangaista muusta kuin luovuttamispyynnössä tarkoitetusta rikoksesta ilman oikeusministeriön antamaa lupaa.

Suomen kansalaista ei luovuteta edelleen toiseen valtioon.

2) Yleissopimuksen 12 artiklan 2 kohta

Suomi soveltaa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (SopS 32/1971) 15 artiklaa edelleen, jollei yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovutta-

misessa tehdyn yleissopimuksen 13 artiklasta muuta johdu tai jos luovutettavaksi pyydetty henkilö suostuu luovuttamiseensa edelleen toiseen jäsenvaltioon.

3) Yleissopimuksen 18 artiklan 4 kohta

Yleissopimusta sovelletaan ennen sen kansainvälistä voimaantuloa Suomen osalta suhteessa niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat antaneet samanlaisen julistuksen.

Lisäksi Suomi on hyväksymiskirjan tallettaessaan antanut seuraavat julistukset:

1) Yleissopimuksen 13 artiklan 2 kohta

Suomessa yleissopimuksen 13 artiklan 1 kohdan mukainen keskusviranomainen on oikeusministeriö.

2) Yleissopimuksen 14 artikla

Rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 13 artiklassa tarkoitettuja lisätietoja voidaan toimittaa 14 artiklassa tarkoitettulla tavalla suoraan toimivaltaisten viranomaisten välillä. Suomessa oikeusministeriöllä, keskusrikospoliisilla ja korkeimmalla oikeudella on yleissopimuksen 14 artiklan mukainen oikeus pyytää, ilmoittaa ja vastaanottaa lisätietoja.

Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Suomi on yleissopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä yhdessä Ruotsin ja Tanskan kanssa antanut seuraavan julistuksen:

Tanska, Suomi ja Ruotsi eivät — kuten ne ovat ilmoittaneet neuvotteluissaan Schengenin sopimukseen liittymisestä — muihin yhtäläisen kohtelun takaaviin jäsenvaltioihin nähden vetoa antamiinsa rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisiin selityksiin luovuttamisesta kieltäytymiseksi muualta kuin Pohjoismaista olevien henkilöiden osalta, joilla on asuinpaikka näissä maissa.

3 §

Mitä Suomen kansalaisen luovuttamisesta on voimassa koskee myös Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kansalaisten luovuttamista.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä heinäkuuta 1999.

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

NEUVOSTON SÄÄDÖS,
annettu 27 päivänä syyskuuta 1996,
yleissopimukseksi Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta
tapahtuvasta luovuttamisesta

(96/C 313/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan,

sekä katsoo, että unionin tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltiot pitävät jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista kyseisen sopimuksen VI osastossa käytöön otettuun yhteistyöhön kuuluvana, yhteistä etua koskevana asiana, ja

PÄÄTTÄÄ tehdä yleissopimuksen siihen sisältyvine liitteineen, joiden teksti on tämän säädöksen liitteenä, ja jonka yleissopimuksen jäsenvaltioiden hallitusten edustajat ovat allekirjoittaneet tänä päivänä,

SUOSITTAA tämän yleissopimuksen hyväksymistä jäsenvaltioille jäsenvaltioiden valtiosääntöjen asettamien vaatimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 27 päivänä syyskuuta 1996.

Neuvoston puolesta

M. LOWRY

Puheenjohtaja

EUROOPAN UNIONISTA

tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehty yleissopimus Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta

TÄMÄN YLEISSOPIMUKSEN KORKEAT SOPIMUSPUOLET, jotka ovat Euroopan unionin jäsenvaltioita,

VIITTAAVAT 27 päivänä syyskuuta 1996 annettuun Euroopan unionin neuvoston säädökseen,

HALUAVAT tehostaa jäsenvaltioiden välistä oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa sekä oikeudenkäyntien osalta että tuomioiden täytäntöönpanon osalta,

TUNNUSTAVAT rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen merkityksen oikeudellisessa yhteistyössä näiden päämäärien saavuttamiseksi,

KOROSTAVAT olevan jäsenvaltioiden yhteisen edun mukaista varmistaa, että rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa noudatettavat menettelyt toimivat tehokkaasti ja nopeasti sikäli kuin niiden hallintojärjestelmät perustuvat demokraattisille periaatteille ja jäsenvaltiot täyttävät Roomassa 4 päivänä marraskuuta 1950 allekirjoitetussa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa asetetut velvoitteet,

ILMAISEVAT luottamuksensa oikeusjärjestelmiensä rakenteeseen ja toimintaan sekä kaikkien jäsenvaltioiden kykyyn taata oikeudenkäynnin tasapuolisuus,

PITÄVÄT MIELESSÄ, että neuvosto teki säädöksellään 10 päivänä maaliskuuta 1995 yleissopimuksen yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa,

OTTAVAT HUOMIOON, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden edun mukaista on tehdä niiden kesken yleissopimus, jolla täydennetään 13 päivänä joulukuuta 1957 tehtyä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevaa eurooppalaista yleissopimusta ja muita tällä alalla voimassa olevia yleissopimuksia, ja

KATSOVAT, että näiden yleissopimusten määräyksiä sovelletaan edelleen kaikissa asioissa, joista ei ole määräyksiä tässä yleissopimuksessa,

OVAT SOPINEET SEURAAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ:

1 Artikla

Yleiset määräykset

1. Tämän yleissopimuksen tarkoituksena on täydentää määräyksiä seuraavissa sopimuksissa ja helpottaa näiden sopimusten soveltamista Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä:

— joulukuun 13 päivänä 1957 tehty rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeva eurooppalainen yleissopimus, jäljempänä 'rikosten johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeva eurooppalainen yleissopimus',

— tammikuun 27 päivänä 1977 tehty eurooppalainen yleissopimus terrorismin vastustamisesta, jäljempänä 'terrorismin vastus-

tamisesta tehty eurooppalainen yleissopimus',

— kesäkuun 19 päivänä 1990 tehty tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamista koskeva yleissopimus; kyseisen yleissopimuksen osapuolina olevien jäsenvaltioiden välisten suhteiden puitteissa, ja

— Belgian kuningaskunnan, Luxemburgin suurherttuakunnan ja Alankomaiden kuningaskunnan välillä 27 päivänä kesäkuuta 1962 tehty sopimus, sellaisena kuin se on muutettuna 11 päivänä toukokuuta 1974 tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'Benelux-sopimus', 1 luku; Benelux-taloussiiton jäsenten suhteiden puitteissa.

2. Edellä 1 kohdan määräykset eivät vaikuta jäsenvaltioiden välillä voimassa olevien kahden- tai monenvälisten sopimusten edullisempien määräysten soveltamiseen eivätkä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 28 artiklan 3 kohdan mukaisiin luovutusjärjestelyihin, joista on sovittu sellaisen yhdenmukaisen lainsäädännön tai sellaisten vastavuoroisten lainsäädäntöjen perusteella, joissa sallitaan jäsenvaltion alueella tapahtuva toisen jäsenvaltion alueella annettujen vangitsemismääräysten täytäntöönpano.

2 Artikla

Rikokset, joista luovutetaan

1. Luovuttamispyyntöön on suostuttava, kun on kyse rikoksista, joista luovuttamispyynnön esittäneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan voi seurata vapausrangaistus tai vapaudenriiston käsittävä turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään kaksitoista kuukautta, ja joista pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan voi seurata vapausrangaistus tai vapaudenriiston käsittävä turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään kuusi kuukautta.

2. Luovuttamista ei voida evätä sillä perusteella, että pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion lainsäädännössä ei ole säännöksiä samankaltaisesta vapaudenriiston käsittävästä turvaamistoimenpiteestä kuin pyynnön esittäneen jäsenvaltion lainsäädännössä.

3. Rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 2 artiklan 2 kohtaa sekä Benelux-sopimuksen 2 artiklan 2 kappaletta sovelletaan myös, kun joistakin teoista voi seurata sakkorangaistus.

3 Artikla

Salahanke ja yhteenliittäytyminen rikosten tekemiseksi

1. Jos luovuttamispyynnön perusteena olevaa rikosta pidetään pyynnön esittäneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan salahankeena tai yhteenliittäytymisenä rikosten tekemiseksi, josta voi seurata vapausrangaistus tai vapaudenriiston käsittävä turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään 12 kuukautta, luovuttamista ei voida evätä sillä perusteella, että luovuttamispyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännössä näitä samoja tekoja ei pidetä rikoksina, jos kyseinen salahanke on tehty tai yhteenliittäytyminen on tapahtunut

a) yhden tai useamman sellaisen rikoksen tekemiseksi, joita tarkoitetaan terrorismin vastustamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 1 ja 2 artiklassa, tai

b) muun sellaisen rikoksen tekemiseksi, josta voi seurata vapausrangaistus tai vapaudenriiston käsittävä turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään 12 kuukautta, kun on kyse laittomasta huumausainekaupasta ja muunlaisesta järjestäytyneestä rikollisuudesta taikka henkeen, fyysiseen koskemattomuuteen tai vapautteen kohdistuvista tai yleistä vaaraa aiheuttavista väkivaltarikoksista.

2. Sen määrittelemiseksi, onko salahanke tehty tai yhteenliittäytyminen tapahtunut tämän artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuna rikoksen tekemiseksi, luovuttamispyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion on otettava huomioon tiedot, jotka sisältyvät vangitsemismääräykseen tai määräykseen, jolla on vastaava oikeusvaikutus, taikka luovutettavaksi pyydettyä henkilöä koskevaan tuomioon sekä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 12 artiklan 2 kohdan b kohdassa tai Benelux-sopimuksen 11 artiklan 2 kappa-

leen b kohdassa tarkoitettuun rikoksia koskevaan selostukseen.

3. Jäsenvaltio voi 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen antaessaan julistaa, että se varaa itselleen oikeuden olla soveltamatta 1 kohtaa tai soveltaa sitä tietyin erityisin edellytyksin.

4. Jokaisen jäsenvaltion, joka on tehnyt 3 kohdan mukaisen varauman, on määrättävä 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti teoksi, josta luovutetaan, menettely, jolla edistetään sitä, että ryhmä henkilöitä, jotka toimivat yhteisessä tarkoituksessa, tekee yhden tai useamman sellaisen terrorismiksi katsottavan rikoksen, jota tarkoitetaan terrorismin vastustamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 1 ja 2 artiklassa, harjoittaa laitonta huumausainekauppaa ja muunlaista järjestäytyneitä rikollisuutta taikka tekee muita henkeen, fyysiseen koskemattomuuteen tai vapautteen kohdistuvia taikka yleistä vaaraa aiheuttavia väkivaltarikoksia, joista voi seurata vapausrangaistus tai vapaudenriiston käsittävä turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään 12 kuukautta, vaikka teolla ei osallistuta kyseisen rikoksen tai kyseisten rikosten varsinaiseen täytäntöönpanoon; tällaisen edistämisen tulee olla tahallista ja suoritettu tietoisena joko ryhmän yleisestä rikollisesta toiminnasta ja tarkoituksesta tai ryhmän aikomuksesta suorittaa kyseinen rikos tai rikokset.

4 Artikla

Määräys vapaudenriistosta, joka toteutetaan muualla kuin rangaistuslaitoksessa

Syytteeseen asettamista varten tapahtuvaa luovuttamista ei voida evätä sillä perusteella, että pyyntöön on rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 12 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai Benelux-sopimuksen 11 artiklan 2 kappaleen a kohdan mukaisesti liitetty luovuttamispyynnön esittäneen jäsenvaltion oikeusviranomaisen antama määräys henkilön vapaudenriistosta, joka toteutetaan sijoittamalla hänet muualle kuin rangaistuslaitokseen.

5 Artikla

Poliittiset rikokset

1. Tätä yleissopimusta sovellettaessa ei luovuttamispyynnön vastaanottanut jäsenvaltio voi pitää mitään rikosta poliittisena rikoksena, poliittiseen rikokseen liittyvänä rikoksena tai poliittisista vaikuttimista tehtynä rikoksena.

2. Jokainen jäsenvaltio voi 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen antaessaan julistaa, että se soveltaa 1 kohtaa ainoastaan

a) terrorismin vastustamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 1 ja 2 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin ja

b) edellä 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä kuvausta vastaavaan salahankeeseen tai yhteenliittäytymiseen terrorismin vastustamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua yhden tai useamman rikoksen tekemiseen.

3. Rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 3 artiklan 2 kohdan ja terrorismin vastustamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 5 artiklan määräykset säilyvät muuttumattomina.

4. Terrorismin vastustamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 13 artiklan nojalla tehtyjä varaumia ei sovelleta jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvaan luovuttamiseen.

6 Artikla

Vero-, tulli ja valuuttarikokset

1. Verojen ja maksujen sekä tullien ja valuuttatoimien osalta luovuttamiseen on tässä yleissopimuksessa, rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevassa eurooppalaisessa yleissopimuksessa ja Benelux-sopimuksessa määrätty edellytyksin suostuttava myös silloin, kun on kyse teoista, jotka vastaavat luovuttamispyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion lainsäädännössä samankaltaisiksi rikoksiksi katsottuja tekoja.

2. Luovuttamista ei voida evätä sillä perusteella, että luovuttamispyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion lainsäädännössä ei ole samanlaista veroa tai maksua taikka ettei siihen sisälly samanlaatuista veroa, maksua, tullia tai valuuttatointia koskevaa sääntelyä kuin pyynnön esittäneen jäsenvaltion lainsäädännössä.

3. Jokainen jäsenvaltio voi 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen antaessaan julistaa, että se suostuu rikoksen johdosta tapahtuvaan luovuttamiseen vero-, tulli- tai valuuttarikoksen johdosta ainoastaan silloin, kun on kyse teoista, joiden voidaan katsoa täyttävän valmisteveroon, arvonlisäveroon tai tulleihin liittyvän rikoksen tunnusmerkit.

7 Artikla

Omien kansalaisten luovuttaminen

1. Luovuttamista ei voida evätä sillä perusteella, että henkilö, jonka luovuttamista pyydetään, on rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä sen jäsenvaltion kansalainen, jolta luovuttamista pyydetään.

2. Jokainen jäsenvaltio voi 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen antaessaan julistaa, ettei se suostu kansalaistensa luovuttamiseen tai että se suostuu siihen vain määrittelemillään tietyillä edellytyksillä.

3. Kaikki 2 kohdassa tarkoitetut varaukset ovat voimassa viisi vuotta alkaen ensimmäisestä päivästä, jona jäsenvaltio alkaa soveltaa tätä yleissopimusta. Varaukset voidaan kuitenkin uusia saman pituisiksi, perättäisiksi ajanjaksoiksi.

Tallettaja ilmoittaa 12 kuukautta ennen varauman voimassaolon päättymistä varauman tehneelle jäsenvaltiolle tästä määräajan päättymisestä.

Jäsenvaltion on ilmoitettava tallettajalle viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin viisivuotiskauden päättymistä, jos se pitää varaumansa voimassa, jos se muuttaa sitä lieventämällä luovuttamista koskevia edellytyksiä tai jos se poistaa varauman.

Jos edellisessä alakohdassa tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty, tallettaja ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle, että sen varauman voimassaolo katsotaan ilman eri toimenpiteitä jatketuksi kuudeksi kuukaudeksi, jonka kuluessa jäsenvaltion on tehtävä ilmoituksensa. Jos ilmoitusta ei ole annettu tämän määräajan kuluessa, varauman voimassaolo päättyy.

8 Artikla

Vanhentuminen

1. Luovuttamista ei voida evätä sillä perusteella, että syyteoikeus tai oikeus panna rangaistus täytäntöön on vanhentunut sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jolta luovuttamista pyydetään.

2. Jäsenvaltiolla, jolta luovuttamista pyydetään, on mahdollisuus olla soveltamatta 1 kohtaa, jos luovuttamispyynnön perusteena ovat teot, jotka tämän jäsenvaltion rikoslainsäädännön mukaan kuuluvat sen toimivallan piiriin.

9 Artikla

Armahdus

Luovuttamiseen ei suostuta sellaisen rikoksen johdosta, josta on armahdettu luovuttamispyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa ja josta tämä valtio on ollut toimivaltainen nostamaan syytteen oman rikoslainsäädäntönsä mukaan.

10 Artikla

Muut kuin luovuttamispyynnön perusteena olevat teot

1. Luovuttamispyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion suostumus ei ole tarpeen, että luovutettu henkilö voidaan ennen luovuttamista tehtyjen muiden kuin luovuttamispyynnön perusteena olevien rikosten osalta:

a) asettaa syytteeseen tai tuomita, jos rikoksista ei voi seurata vapausrangaistusta tai vapaudenmenetyksen käsittävää turvaamistoimenpidettä;

b) asettaa syytteeseen tai tuomita, jos rikosoikeudellisista toimenpiteistä ei seuraa henkilökohtaisen vapauden rajoitusta;

c) alistaa muun kuin vapaudenriiston käsitteeseen seuraamuksen kohteeksi, mukaan lukien sakot tai samankaltaiset toimenpiteet taikka toimenpiteet, jotka tulevat niiden sijaan, myös seuraamukset, jotka rajoittavat henkilökohtaista vapautta;

d) asettaa syytteeseen, tuomita tai ottaa säilöön rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöön panemiseksi tai asettaa muun henkilökohtaisen vapauden rajoituksen kohteeksi, jos hän luovuttamisen jälkeen luopuu nimenomaisesti vetoamasta erityissääntöön tiettyjen, luovuttamista edeltävien tekojen osalta.

2. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu luovutetun henkilön antama luopumisilmoitus annetaan luovuttamista pyytäneen jäsenvaltion toimivaltaisille oikeusviranomaisille, ja se merkitään pöytäkirjaan tämän jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Jokainen jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu luopumisilmoitus on saatu siten, että käy ilmi henkilön antaneen sen vapaaehtoisesti ja täysin tietoisena sen seurauksista. Tätä varten luovutetulla on oikeus käyttää oikeusavustajaa.

4. Kun luovuttamispyynnön vastaanottanut jäsenvaltio on tehnyt 6 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoituksen, tämän artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa ei sovelleta vero-, tulli-, ja valuuttarikoksiin, paitsi 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin rikoksiin.

11 Artikla

Luovuttamispyynnön vastaanottaneen valtion suostumusta koskeva oletama

Jokainen jäsenvaltio voi 18 artikla 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen antaessaan tai milloin tahansa julistaa, että sen suhteissa muihin saman julistuksen antaneisiin jäsenvaltioihin katsotaan rikoksen vuoksi tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 14 artiklan 1 kohdan a ala-

kohdassa sekä Benelux-sopimuksen 13 artiklan 1 kappaleen a kohdassa tarkoitettu suostumus annetuksi, jollei se yksittäisessä tapauksessa suostuessaan luovuttamiseen ilmoita toisin.

Kun jäsenvaltio on yksittäisessä tapauksessa ilmoittanut, ettei suostumusta katsota annetuksi, sovelletaan edelleen 10 artiklan 1 kohtaa.

12 Artikla

Luovuttaminen edelleen toiseen jäsenvaltioon

1. Rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 15 artiklaa ja Benelux-sopimuksen 14 artiklan 1 kappaletta ei sovelleta jäsenvaltion toiselle jäsenvaltioille osoitamiin edelleenluovuttamispyyntöihin.

2. Jäsenvaltio voi 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen antaessaan julistaa, että rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 15 artiklaa ja Benelux-sopimuksen 14 artiklan 1 kappaletta sovelletaan edelleen, jollei yleissopimuksen yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa¹ 13 artiklasta muuta johdu tai jos kyseinen henkilö suostuu luovuttamisensa edelleen toiseen jäsenvaltioon.

13 Artikla

Keskusviranomaisen ja asiakirjojen lähettäminen telekopiona

1. Jokainen jäsenvaltio nimeää keskusviranomaisen tai valtiosääntönsä niin vaatiessa keskusviranomaiset, jotka vastaavat luovuttamispyyntöjen ja niihin liitettäväksi pyydettyjen asiakirjojen sekä kaiken muun luovuttamispyyntöihin liittyvän virallisen kirjeenvaihdon lähettämisestä ja vastaanottamisesta, jollei tämän yleissopimuksen määräyksistä muuta johdu.

¹ EYVL N:o C 78, 30.3.1995, s. 1

2. Jokainen jäsenvaltio antaessaan 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen ilmoittaa sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa nimeämensä viranomaisen tai viranomaiset. Jäsenvaltio ilmoittaa tallettajalle kaikista muutoksista tähän nimeämiseen.

3. Luovuttamispyyntö ja 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjat voidaan lähettää telekopiona. Jokaisella keskusviranomaisella on oltava telekopiolaite näiden asiakirjojen lähettämistä ja vastaanottamista varten ja viranomaisen on huolehdittava siitä, että laite pidetään toimintakunnossa.

4. Lähetyksen alkuperän ja luottamuksellisuuden varmistamiseksi keskusviranomaisen telekopiolaitteeseen on asennettava viestin salaava salakirjoituslaite, kun telekopiota käytetään tämän artiklan soveltamisen yhteydessä.

Jäsenvaltiot ovat yhteydessä keskenään tämän artiklan soveltamisen käytännön järjestelyissä.

5. Luovuttamista koskevien asiakirjojen oikeellisuuden takaamiseksi luovuttamista pyytäneen jäsenvaltion keskusviranomaisen on pyynnössään annettava lausuma, jonka mukaan se varmentaa, että luovuttamispyyntöön liitetyt asiakirjat vastaavat alkuperäisiä, sekä ilmoitettava sivujen numerointi. Jos pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio ei pidä kiistattomana, että asiakirjat vastaavat alkuperäisiä, sen keskusviranomaisella on oikeus vaatia luovuttamispyynnön esittäneen jäsenvaltion keskusviranomaista kohtuullisen ajan kuluessa esittämään alkuperäiset asiakirjat tai yhtäpitävä jäljennös niistä joko diplomaattiteitse tai jotain muuta niiden keskenään sopimaa tapaa käyttäen.

14 Artikla

Lisätiedot

Jokainen jäsenvaltio voi 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen antaessaan tai muuna ajankohtana julistaa, että sen suhteissa muihin saman julistuksen antaneisiin jäsenvaltioihin näiden muiden jäsenvaltioiden oikeusviranomaiset tai muut toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa pyytää suoraan jäsenvaltion oikeusviranomaisilta tai

luovuttamispyynnön kohteena olevaa henkilöä kokevista rikosoikeudellisista toimenpiteistä vastaavilta muilta toimivaltaisilta viranomaisilta lisätietoja rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 13 artiklan tai Benelux-sopimuksen 12 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltio ilmoittaa julistuksen antaessaan ne oikeusviranomaiset tai muut toimivaltaiset viranomaiset, joilla on oikeus pyytää, ilmoittaa ja vastaanottaa tällaisia lisätietoja.

15 Artikla

Oikeaksi todistaminen

Luovuttamista varten lähetettyjä asiakirjoja tai niiden jäljennöksiä ei tarvitse todistaa oikeiksi eivätkä niitä koske muut muodollisuudet, ellei tämän yleissopimuksen, rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen tai Benelux-sopimuksen määräyksistä nimenomaisesti muuta johdu. Viimeksi mainitussa tapauksessa katsotaan asiakirjojen jäljennösten olevan oikeaksi todistettuja, silloin kun ne ovat alkuperäisen asiakirjan antaneen oikeusviranomaisen tai 13 artiklassa tarkoitettua keskusviranomaisen varmentamia.

16 Artikla

Kauttakuljetus

Kun on kyseessä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 21 artiklassa ja Benelux-sopimuksen 21 artiklassa tarkoitettu kauttakuljetus jäsenvaltion alueen kautta toisen jäsenvaltion alueelle, sovelletaan seuraavia määräyksiä:

a) Pynnön kauttakuljetuksesta on sisällettävä riittävät tiedot, jotta kauttakuljajäsenvaltio voi arvioida pyyntöä ja toteuttaa luovutetun henkilön osalta kauttakuljetuksen edellyttämät tarpeelliset pakkotoimenpiteet.

Seuraavat tiedot katsotaan tältä osin riittäviksi:

- luovutetun henkilöllisyys,
- tieto vangitsemismääräyksestä tai asia-

kirjasta, jolla on vastaava oikeusvaikutus, tai täytäntöönpanokelpoisesta tuomioistuimen päätöksestä,

— rikoksen luonne ja oikeudellinen tunnusmerkistö,

— rikoksenteon olosuhteiden kuvaus, mukaan lukien päivä ja paikka.

b) Pyyntö kauttakuljetuksesta sekä a kohdassa määrätty tiedot voidaan lähettää kauttakuljajäsenvaltiolle millä tahansa tavalla, josta jää kirjallinen merkintä. Kauttakuljajäsenvaltio antaa tiedoksi päätöksensä samaa menettelyä noudattaen.

c) Jos käytettäessä ilmakuljetusta ilman ennakoitua välilaskua sattuu ennakoimaton laskeutuminen, luovuttamista pyytänyt jäsenvaltio toimittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle a kohdassa määrätty tiedot.

d) Jollei muuta johdu tämän yleissopimuksen määräyksistä, erityisesti sen 3, 5 ja 7 artiklasta, sovelletaan edelleen rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 21 artiklan 1, 2, 5 ja 6 kohtaa sekä Benelux-sopimuksen 21 artiklan 1 kappaletta.

17 Artikla

Varaumat

Tähän yleissopimukseen voidaan tehdä ainoastaan sellaisia varaumia, joista tässä yleissopimuksessa on nimenomainen määräys.

18 Artikla

Voimaantulo

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tämä yleissopimus valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot ilmoittavat Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille kunkin valtion valtiosäännön asettamien vaatimusten mukaisten tämän yleissopimuksen hyväksymiseksi tarvittavien menettelyjen saattamisesta päätökseen.

3. Tämä yleissopimus tulee voimaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona tämän muodollisuuden viimeisenä täyttävä valtio, joka on Euroopan unionin jäsen neuvoston antaessa säädöksensä tämän yleissopimuksen tekemisestä, on tehnyt 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen.

4. Kunnes tämä yleissopimus tulee voimaan, jokainen jäsenvaltio voi 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen antaessaan tai muulloin antaa julistuksen, että yleissopimusta voidaan soveltaa sen osalta saman julistuksen antaneisiin jäsenvaltioihin. Näitä julistuksia sovelletaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua niiden tallettamispäivästä.

5. Tätä yleissopimusta sovelletaan ainoastaan pyyntöihin, jotka on esitetty sen jälkeen, kun yleissopimus on tullut voimaan tai sitä on ryhdytty soveltamaan pyynnön esittäneen ja sen vastaanottaneen jäsenvaltion välillä.

19 Artikla

Uusien jäsenvaltioiden liittyminen

1. Tähän yleissopimukseen voi liittyä jokainen valtio, josta tulee Euroopan unionin jäsen.

2. Tämän yleissopimuksen teksti, joka on laadittu siihen liittyvän jäsenvaltion kielellä Euroopan unionin neuvostossa, on todistusvoimainen.

3. Tallettajan huostaan talletetaan liittymiskirjat.

4. Tämä yleissopimus tulee jokaisen siihen liittyvän valtion osalta voimaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona valtio on talletanut liittymiskirjansa, tai tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä, jos se ei ole vielä tullut voimaan kyseisen yhdeksänkymmenen päivän määräajan päättyessä.

5. Jos tämä yleissopimus ei ole vielä tullut voimaan liittymiskirjan talletushetkellä, tähän yleissopimukseen liittyviin jäsenvaltioihin sovelletaan 18 artiklan 4 kohdan määräyksiä.

20 Artikla

Tallettaja

1. Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri on tämän yleissopimuksen tallettaja.

2. Tallettaja julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tiedot tämän yleissopimuksen hyväksymisistä ja siihen liittymisistä, julistuksista ja varaumista sekä kaikista muista tähän yleissopimukseen liittyvistä ilmoituksista.

*LIITE***Turvapaikkaoikeuteen liittyvä yhteinen julistus**

Jäsenvaltiot julistavat, että tämä yleissopimus ei vaikuta turvapaikkaoikeuteen, sellaisena kuin se on tunnustettu kunkin valtion valtiosäännössä, eikä siihen, miten jäsenvaltiot soveltavat 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehtyä pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen määräyksiä, sellaisena kuin yleissopimus on täydennettynä 28 päivänä syyskuuta 1954 tehdyllä valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevalla yleissopimuksella ja 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä pakolaisten oikeusasemaa koskevalla pöytäkirjalla.

Tanskan, Suomen ja Ruotsin julistus tämän yleissopimuksen 7 artiklasta

Tanska, Suomi ja Ruotsi vahvistavat, että - kuten ne ovat ilmoittaneet neuvotteluissaan Schengenin sopimukseen liittymisestä - ne eivät muihin yhtäläisen kohtelun takaaviin jäsenvaltioihin nähden vetoa antamiinsa rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti selityksiin luovuttamisesta kieltäytymiseksi muualta kuin Pohjoismaista olevien henkilöiden osalta, joilla on asuinpaikka näissä maissa.

Julistus käsitteestä "kansalaiset"

Neuvosto panee merkille jäsenvaltioiden sitoutumisen soveltaa 21 päivänä maaliskuuta 1983 tehtyä Euroopan neuvoston yleissopimusta tuomittujen siirtämisestä kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisiin mainitun sopimuksen 3 artiklan 4 kohdan tarkoittamassa merkityksessä.

Ensimmäisessä kohdassa mainittu jäsenvaltioiden sitoutuminen ei rajoita tämän yleissopimuksen 7 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Kreikan julistus 5 artiklasta

Kreikka tulkitsee 5 artiklaa tämän saman artiklan 3 kohdan näkökulmasta. Tämä tulkinta varmistaa sen, että noudatetaan Kreikan perustuslain säännöksiä, joissa

— nimenomaisesti kielletään luovuttamasta ulkomaalaista, joka on syytteessä vapauden hyväksi harjoittamastaan toiminnasta, ja

— erotellaan poliittiset rikokset niin kutsutuista sekamuotoisista rikoksista, joita eivät koske samat säännöt kuin poliittisia rikoksia.

Portugalin julistus sellaisen rikoksen perusteella pyydettävästä luovuttamisesta, josta voi seurata elinkautinen rangaistus tai turvaamistoimenpide

Koska Portugali on tehnyt rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevaan vuoden 1957 eurooppalaiseen yleissopimukseen varauman, jonka mukaan se ei suostu henkilöiden luovuttamiseen silloin, kun näiden luovuttamista vaaditaan sellaisen rikoksen johdosta, josta on tuomittavissa rangaistus tai turvaamistoimenpide elinkaudeksi, Portugali julistaa, että kun luovuttamista pyydetään sellaisen rikoksen johdosta, josta voidaan tuomita rangaistus tai turvaamistoimenpide elinkaudeksi, se perustuslakinsa säännösten mukaisesti, sellaisina kuin Portugalin perustuslakituomioistuin on niitä tulkinnut, suostuu luovuttamisen vain katsoessaan riittäväksi luovuttamista pyytävän jäsenvaltion antaman vakuutuksen siitä, että tämä rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevan lainsäädäntönsä ja käytäntönsä mukaisesti edistää sellaisia lieventämistoimenpiteitä, jotka voivat tulla luovutettavaksi pyydetyn henkilön hyväksi.

Portugali vahvistaa niiden velvoitteiden pätevyuden, jotka perustuvat sellaisiin voimassa oleviin kansainvälisiin sopimuksiin, joissa se on osapuolena, ja erityisesti 5 artiklaan Portugalin liittymisestä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyssä yleissopimuksessa.

Neuvoston julistus yleissopimuksen seurannasta

Neuvosto julistaa, että

- a) se pitää aiheellisena jäsenvaltioiden antamien tietojen pohjalta selvittää määräajoin:
- tämän yleissopimuksen täytäntöönpanoa,
 - tämän yleissopimuksen toimintaa se voimaantulon jälkeen,
 - jäsenvaltioiden mahdollisuutta muuttaa tämän yleissopimuksen puitteissa tehtyjä varaumia lieventämällä luovuttamista koskevia edellytyksiä tai poistaa varaumansa,
 - jäsenvaltioiden välisen luovuttamismenettelyn toimintaa yleisesti
- b) se vuoden kuluttua tämän yleissopimuksen voimaantulosta tutkii Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle yleissopimuksen osalta mahdollisesti annettavaa toimivaltaa.
-

N:o 72

(Suomen säädöskokoelman n:o 750/1999)

Laki**yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä**

Annettu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Yleissopimuksen voimaan saattaminen

Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 1995 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehdyn yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa tehdyn yleissopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Asetuksenantovaltuus

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

3 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Asetuksella voidaan säätää, että tätä lakia sovelletaan ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa Suomen ja yleissopimuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun julistuksen antaneen jäsenvaltion välillä.

Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 73

(Suomen säädöskokoelman n:o 751/1999)

Asetus

yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain soveltamisesta ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa

Annettu Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1999

Oikeusministerin esittelystä säädetään:

1 §

Yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annettua lakia (750/1999) sovelletaan ennen Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 1995 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehdyn yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa tehdyn yleissopimuksen, jonka eräät määräykset on hyväksytty mainitulla 12 päivänä helmikuuta 1999 annetulla lailla ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt niin ikään 12 päivänä helmikuuta 1999 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin huostaan 7 päivänä huhtikuuta 1999, kansainvälistä voimaantuloa Suomen ja sellaisen valtion välillä, joka on antanut yleissopimuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun julistuksen, 7 päivästä heinäkuuta 1999 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Suomi on antanut seuraavat yleissopimusta koskevat julistukset:

- 1) Yleissopimuksen 7 artiklan 4 kohta

Suomessa yksinkertaistettua menettelyä koskeva suostumus voidaan peruuttaa.

- 2) Yleissopimuksen 9 artiklan b alakohta

Suomi ei sovelle rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (SopS 32/1971) 14 artiklan sääntöjä (erityissääntö) silloin, kun henkilö yleissopimuksen 7 artiklan mukaisesti antaa suostumuksensa luovuttamiseen ja nimenomaisesti luopuu käyttämästä erityissääntöä.

- 3) Yleissopimuksen 12 artiklan 3 kohta

Suomi soveltaa 12 artiklan 1 kohdan toista luettelukohtaa sekä 12 artiklan 2 kohtaa siltä osin kuin kyse on tilanteista, joissa menettely on alkanut rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 16 artiklan mukaisella pyynnöllä.

- 4) Yleissopimuksen 16 artiklan 3 kohta

Yleissopimusta sovelletaan ennen sen kansainvälistä voimaantuloa Suomen osalta suhteessa niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat antaneet samanlaisen julistuksen.

Lisäksi Suomi on hyväksymiskirjan tallettaessaan antanut seuraavan julistuksen:

- Yleissopimuksen 15 artikla

Suomessa 15 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset ovat:

- 1) keskusrikospoliisi 4 artiklan 1 kohdan, 6, 8 ja 10 artiklan osalta;
- 2) oikeusministeriö 4 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan osalta; sekä
- 3) käräjäoikeudet 7 artiklan osalta.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä heinäkuuta 1999.

Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

NEUVOSTON SÄÄDÖS,**annettu 10 päivänä maaliskuuta 1995,****yleissopimukseksi yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa****(95/C 78/01)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan,

katsoo, että unionin tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltiot pitävät välillään tapahtuvaa yksinkertaistettua luovuttamismenettelyä koskevia sääntöjä kyseisen sopimuksen VI osastossa käyttöön otettuun yhteistyöhön liittyvänä, jäsenvaltioiden yhteistä etua koskevana asiana, ja

PÄÄTETTYÄÄN, että yleissopimus, jonka teksti on tämän säädöksen liitteenä ja jonka jäsenvaltioiden hallitusten edustajat ovat allekirjoittaneet tänä päivänä, tehdään,

SUOSITTAA jäsenvaltioille tämän yleissopimuksen hyväksymistä omien valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 1995.

Neuvoston puolesta

P. MÉHAIGNERIE

Puheenjohtaja

YLEISSOPIMUS

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehty yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa

TÄMÄN YLEISSOPIMUKSEN KORKEAT SOPIMUSPUOLET, jotka ovat Euroopan unionin jäsenvaltioita,

VIITTAAVAT 9 päivänä maaliskuuta 1995 annettuun neuvoston säädökseen,

HALUAVAT tehostaa jäsenvaltioiden välistä oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa sekä oikeudenkäynneissä että tuomioiden täytäntöönpanossa,

TUNNUSTAVAT rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen merkityksen oikeudellisessa yhteistyössä näiden päämäärien saavuttamiseksi.

OVAT VAKUUTTUNEITA siitä, että on välttämätöntä yksinkertaistaa rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa noudatettavaa menettelyä siinä määrin kuin tämä on jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksen peruseriaatteiden mukaista, mukaan lukien ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen periaatteet,

TOTEAVAT, että useissa luovuttamista koskevissa menettelyissä luovutettavaksi pyydetty henkilö ei vastusta luovuttamistaan,

KATSOVAT, että luovuttamista varten tarvittava aika samoin kuin kaikkien luovuttamiseen liittyvien turvaamistoimenpiteiden kesto olisi lyhennettävä mahdollisimman lyhyeksi,

KATSOVAT, että sen vuoksi on syytä helpottaa 13 päivänä joulukuuta 1957 tehdyn, rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen soveltamista yksinkertaistamalla ja tehostamalla luovuttamismenettelyä, ja

KATSOVAT, että rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen määräyksiä sovelletaan edelleen kaikissa asioissa, joista ei ole määräyksiä tässä yleissopimuksessa,

OVAT SOPINEET SEURAAVISTA MÄÄRÄYKSISTÄ:

1 artikla

Yleiset määräykset

1. Tämän yleissopimuksen tarkoituksena on helpottaa rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen soveltamista Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä täydentämällä sen määräyksiä.

2. Mitä 1 kohdassa määrätään ei vaikuta jäsenvaltioiden välillä voimassa olevien kah-

den- tai monenvälisten sopimusten suotuisampien määräysten soveltamiseen.

2 artikla

Luovuttamisvelvollisuus

Jäsenvaltiot sitoutuvat luovuttamaan etsityt henkilöt tässä yleissopimuksessa määrättyä yksinkertaistettua menettelyä noudattaen, jos kysymyksessä oleva henkilö antaa tähän suostumuksensa ja pyynnön vastaanottanut

valtio suostuu luovuttamiseen tämän yleissopimuksen mukaisesti.

3 artikla

Luovuttamisen edellytykset

1. Edellä 2 artiklassa määrätyn perusteella henkilöt, joiden väliaikaista säilöön ottamista on pyydetty rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 16 artiklan mukaisesti, luovutetaan tämän yleissopimuksen 4–11 artiklan ja 12 artiklan 1 kohdan määräysten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun luovuttamisen edellytyksenä ei ole rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 12 artiklan mukainen luovuttamispyynnön ja asiakirjojen esittäminen.

4 artikla

Toimitettavat tiedot

1. Seuraavia tietoja, jotka luovutuspyynnön esittäneen valtion on toimitettava, pidetään riittävänä asiasta tiedottamiseksi säilöön otetulle 6 ja 7 artiklan mukaisesti samoin kuin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle:

- a) etsityn henkilöllisyys;
- b) säilöön ottamista pyytävä viranomainen;
- c) onko olemassa vangitsemismääräys tai asiakirja, jolla on vastaavat oikeusvaikutukset, taikka täytäntöönpanokelpoinen tuomioistuimen päätös;
- d) rikoksen luonne ja oikeudellinen tunnusmerkistö;
- e) kuvaus rikokseen liittyvistä olosuhteista, mukaan lukien ajankohta, paikka ja se, millä tavoin luovutuspyynnön kohteena oleva henkilö on osallisena rikoksessa;
- f) sikäli kuin mahdollista, rikoksesta aiheutuneet seuraukset.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa määrätään, voidaan lisätietoja pyytää, jos 1 koh-

dassa tarkoitetut tiedot osoittautuvat erityisissä tapauksissa riittämättömiksi, jotta pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltainen viranomainen voisi suostua luovuttamiseen.

5 artikla

Suostuminen luovuttamiseen

1. Säilöön otetun suostumus hänen luovuttamiseensa annetaan 6 ja 7 artiklan määräysten mukaisesti.

2. Luovutuspyynnön saaneen valtion viranomainen suostuu luovuttamiseen kansallisen lakinsa mukaista menettelyä noudattaen.

6 artikla

Asiasta tiedottaminen

Kun etsitty henkilö otetaan rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista varten säilöön toisen jäsenvaltion alueella, toimivaltainen viranomainen antaa hänelle kansallisen lainsäädännön mukaisesti tiedon häntä koskevasta luovutuspyynnöstä sekä hänen mahdollisuudestaan antaa suostumuksensa siihen, että hänet luovutetaan pyynnön esittäneelle valtiolle yksinkertaistettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

Suostumuksen saaminen

1. Säilöön otetun suostumus ja hänen mahdollinen nimenomainen luopumisensa vetoamasta erityissäntöön on annettava pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaiselle oikeusviranomaiselle asiassa sovellettavan kansallisen lain mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta 1 kohdassa tarkoitettu suostumus tai mahdollinen luopuminen voitaisiin todeta tavalla, josta ilmenee, että säilöön otettu on ilmaissut ne vapaaehtoisesti ja täysin tietoisena tästä aiheutuvista seurauksista. Tätä varten säilöön otetulla on oikeus käyttää oikeusavustajaa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu suostumus ja mahdollinen luopuminen merkitään pöytäkirjaan sen valtion sisäisessä lainsäädännössä

määrättyä menettelyä noudattaen, jolle luovutuspyyntö on esitetty.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu suostumus ja mahdollinen luopuminen on peruuttamaton. Tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa jäsenvaltiot voivat ilmoittaa julistuksessa, että suostumus ja mahdollinen luopuminen voidaan peruuttaa niiden sisäisessä lainsäädännössä sovellettavien sääntöjen mukaisesti. Siinä tapauksessa suostumuksesta ilmoittamisen ja sen peruuttamisen välistä aikaa ei oteta huomioon määrättäessä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 16 artiklan 4 kohdan mukaisia määräaikoja.

8 artikla

Suostumuksen antamisesta ilmoittaminen

1. Pyynnön vastaanottanut valtio ilmoittaa pyynnön esittäneelle valtiolle kyseisen henkilön suostumuksesta välittömästi. Pynnön vastaanottanut valtio ilmoittaa luovutusta pyytäneelle valtiolle kymmenen päivän kuluessa väliaikaisesta säilöön ottamisesta, onko henkilö antanut suostumuksensa, jotta pyynnön esittänyt valtio voisi tarvittaessa tehdä pyynnön rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoittaminen tapahtuu suoraan toimivaltaisten viranomaisten kesken.

9 artikla

Luopuminen erityissääntöön vetoamisesta

Tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa jäsenvaltiot voivat antaa julistuksen, että rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 14 artiklan sääntöjä ei sovelleta silloin, kun henkilö 7 artiklan mukaisesti:

- a) antaa suostumuksensa luovuttamiseen tai
- b) antaa suostumuksensa luovuttamiseen ja

nimenomaisesti luopuu käyttämästä erityissääntöä.

10 artikla

Luovuttamis päätöksestä ilmoittaminen

1. Poiketen siitä, mitä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 18 artiklan 1 kohdassa määrätään, yksinkertaistettua menettelyä noudattaen tehdystä luovuttamis päätöksestä sekä yksinkertaistettuun luovuttamis menettelyyn liittyvistä tiedoista ilmoittaminen tapahtuu suoraan pyynnön vastaanottaneen valtion ja väliaikaista säilöönottamista pyytäneen valtion viranomaisten välillä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus tehdään kahdenkymmenen päivän kuluessa päivästä, jona henkilö on antanut suostumuksensa.

11 artikla

Määräaika, jossa luovuttaminen on tehtävä

1. Henkilön luovuttaminen tapahtuu kahdenkymmenen päivän kuluessa päivästä, jona yksinkertaistettua luovutusmenettelyä koskevasta päätöksestä on ilmoitettu 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Jos henkilö on edelleen säilöön otettuna 1 kohdassa määrätyn määräajan päätyttyä, hänet päästetään vapaaksi pyynnön vastaanottaneen valtion alueella.

3. Sellaisen ylivoimaisen esteen sattuessa, joka estää henkilön luovuttamisen 1 kohdassa määrättyssä ajassa, 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen viranomaisen ilmoittaa asiasta toiselle viranomaiselle. Nämä sopivat keskenään uudesta luovuttamis päivästä. Tällöin luovuttaminen tapahtuu kahdenkymmenen päivän kuluessa sovitusta uudesta määräpäivästä. Jos asianomainen on määräajan päättyessä edelleen säilöön otettuna, hänet päästetään vapaaksi.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan määräyksiä ei sovelleta, jos pyynnön vastaanottanut valtio haluaa käyttää rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 19 artiklaa.

*12 artikla***Suostumus, joka annetaan 8 artiklassa määrätyn määräajan päättymisen jälkeen tai muissa olosuhteissa**

1. Kun henkilö on antanut suostumuksensa 8 artiklassa määrätyn kymmenen päivän määräajan päätyttyä, pyynnön vastaanottanut valtio:

— noudattaa tämän yleissopimuksen mukaista yksinkertaistettua menettelyä, jos rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 12 artiklassa tarkoitettu luovutuspyyntö ei ole vielä saapunut kyseiselle valtiolle;

— voi noudattaa tätä yksinkertaistettua menettelyä, jos se on tällä välin saanut rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 12 artiklassa tarkoitettua luovutuspyynnön.

2. Jos väli aikaista säilöön ottamista ei ole pyydetty tai jos luovutuspyynnön saamisen jälkeen on annettu suostumus, pyynnön vastaanottanut valtio voi noudattaa tämän yleissopimuksen mukaista yksinkertaistettua menettelyä.

3. Tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa kukin jäsenvaltio antaa julistuksen siitä, aikooko se soveltaa 1 kohdan toista luetelmakohtaa ja 2 kohtaa sekä minkälaisin ehdoin se aikoo sen tehdä.

*13 artikla***Luovuttaminen edelleen johonkin toiseen jäsenvaltioon**

Kun luovutettuun henkilöön nähden ei sovelleta erityissääntöä tämän yleissopimuksen 9 artiklassa tarkoitettua jäsenvaltion julistuksen mukaisesti, rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 15 artiklaa ei sovelleta luovutettaessa häntä toiseen jäsenvaltioon, jollei sanotussa julistuksessa toisin määrätä.

*14 artikla***Kauttakuljetus**

Kun kyseessä on yksinkertaistettua menet-

telyä noudattaen tehtävä luovuttaminen, rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 21 artiklan mukaisessa kauttakuljetuksessa sovelletaan seuraavia määräyksiä:

a) kiireellisissä tapauksissa voidaan 4 artiklassa vaaditut tiedot sisältävä hakemus tehdä kauttakulkuvaltiolle millä hyvänsä tavalla, josta jää kirjallinen merkintä. Kauttakulkuvaltio voi ilmoittaa päätöksestään samaa menettelyä noudattaen;

b) edellä 4 artiklassa tarkoitettua tietoa riittäviä, jotta kauttakulkuvaltion toimivaltainen viranomais- tai viranomainen voisi varmistua siitä, että kyse on yksinkertaistetusta luovutusmenettelystä, ja ryhtyä luovutetun henkilön suhteen kauttakuljetuksen vaatimiin toimiin.

*15 artikla***Toimivaltainen viranomaisten nimeäminen**

Tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa kukin jäsenvaltio ilmoittaa antamassaan julistuksessa, mitkä ovat sen 4–8 sekä 10 ja 14 artiklassa tarkoitettua toimivaltainen viranomaiset.

*16 artikla***Voimaantulo**

1. Tämä yleissopimus on ratifioitava, hyväksyttävä tai siihen on liityttävä. Ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjat talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin huostaan. Neuvoston pääsihteeri ilmoittaa talletuksesta kaikille jäsenvaltioille.

2. Tämä yleissopimus tulee voimaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona viimeisenä tämän muodollisuuden suorittava jäsenvaltio on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa.

3. Kunnes tämä yleissopimus tulee voimaan, jokainen jäsenvaltio voi tallettaessaan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa tai muulloin antaa julistuksen siitä, että yleissopimusta voidaan soveltaa sen osalta saman julistuksen antaneisiin jäsenvaltioihin nähden yhdeksänkymmenen päivän kuluttua päivästä, jona jäsenvaltio on tallettanut julistuksensa.

N:o 73

4. Julistus, joka on annettu 9 artiklan nojalla, tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua sen tallettamisesta, kuitenkin aikaisintaan tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä tai päivänä, jona sitä aletaan soveltaa kyseiseen jäsenvaltioon.

5. Tätä yleissopimusta sovelletaan vain pyyntöihin, jotka on esitetty sen jälkeen kun yleissopimus tuli voimaan tai sitä alettiin soveltaa pyynnön vastaanottaneen ja pyynnön esittäneen valtion välillä.

*17 artikla***Liittyminen**

1. Tähän yleissopimukseen voi liittyä jokainen valtio, josta tulee Euroopan unionin jäsen.

2. Tämän yleissopimuksen teksti, joka on laadittu unioniin liittyvän valtion kielellä Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristö-

sä ja jonka kaikki jäsenvaltiot ovat hyväksyneet, on yhtä todistusvoimainen kuin muutkin kielitoisinnot. Pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetut jäljennökset jokaiselle jäsenvaltiolle.

3. Liittymisasiakirjat talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön huostaan.

4. Tämä yleissopimus tulee voimaan jokaisen siihen liittyneen valtion osalta yhdeksänkymmenen päivän kuluttua päivästä, jona valtio on tallettanut liittymiskirjansa, tai tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä, jos se ei vielä ole tullut voimaan kyseisen yhdeksänkymmenen päivän määräajan päättyessä.

5. Jos tämä yleissopimus ei ole vielä tullut voimaan liittymisasiakirjan talletushetkellä, tähän yleissopimukseen liittyviin jäsenvaltioihin sovelletaan 16 artiklan 3 kohdan määräyksiä.